

Mit jelent megismerni az igaz Istent?

„Az örök élet az, hogy megismerjük az egy, igaz Istent” (Jn 17,3) – olvashatjuk az evangéliumban.

Jézus mindent megtett, hogy elvállalt küldetését teljesítse. Ezzel dicsőítette meg az Atyát, hiszen bemutatta övéinek, hogy milyen is valójában az igaz Isten. Az Isten életét akarta elénk tárni, elénk élni. Elindított tehát a Földön egy olyan folyamatot, amely az önzéssel, erőszakkal teljesen ellentétes. Azt az életet fogalmazta meg, és erősítette föl, amit az Atyánál tapasztalt, s amit itt is el akart terjeszteni közöttünk.

Úgy tűnik azonban, hogy az örök élet elnyerése nem magától értetődő minden ember számára, hiszen a megismert igazságot el is lehet utasítani. Vagy mégsem? János evangéliumának analizéséből kiderül, hogy Isten világában az ismeret = szeretet. Vajon érvényes-e ez, és milyen körülmények között immanens életünkben?

Egy ismeretre lehet igen-t, és nem-et is mondani. De lehet-e egy egész testünket-lelkünket megrázó szeretet-élményt elutasítani? Csak akkor mondhatom, hogy megismertem Istent, ha cselekedeteim közben – különböző intenzitással, de – mindig igyekszem átélni ezt az egész lényemet megrázó szeretet-élményt is.

Igyekszem-e úgy adni, hogy a másik örülni tudjon, másrészt törekszem-e együtt örülni azzal, akit megajándékozok? Képes vagyok-e úgy elfogadni, hogy közben próbálom kimutatni egyrészt azt, hogy valóban szükségem van a másik segítségére, másrészt azt is, hogy örülök és hálás vagyok a másik segítségéért. (Ehhez persze a szakfandert el kell dobni, és vállalnom kell a szeretet kiszolgáltatottságát.) Mindezt miért?

Hadd fordítsam meg a kezdő mondatot. Ha megismerjük az egy, igaz Istent, az az örök élet, azaz Isten élete bennem. Él-e bennem Isten, meglátszik-e ez cselekedeteim tartalmában és hogyanjában? Képes vagyok-e én is – Isten életét mások elé élve – teljesíteni küldetésemet.

Bóta Tibor, Budapest